

**Petri Ridolphini J. C. Nobilis Cortonensis, Patritiiqve
Romani, Ac Protonotarii Apostolici, De ordine procedendi
in Iudiciis in Romana Curia Praxis Recentior**

Ridolfini, Pietro

Coloniae Agrippinae, 1680

Caput X. Quorum bonorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-99137](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-99137)

200 Hæc clausula, *sine retardatione solutionis pensionis*, suspendit & limitat jurisdictionem, adeo quod non possit ad ulteriora Judex procedere, nisi pensio fuerit soluta, *Marches. de Commiss. appell. in aus. pens. par. 1 §. 1. nu. 73. fol. 497. Pontan. de Alim. c. 19. n. 4. Casar. de Grass. dec. 8. n. 1. de Sent. & rejud. Rot. dec. 301. n. 1. & seq. par. 3. divers. & dec. 328. n. 8. par. 1. & dec. 193. n. 15. & dec. 308. n. 3. in fin. & n. 4. par. 3. recent. Cavalier. dec. 78. n. 2. Buratt. dec. 144. n. 12.*

201 Sed hoc non procedit, quando ex ventre Literarum resultat evidens exceptio non reservationis, aut nullitatis, vel extinctionis impediens solutionem, *Cassad. dec. 10. num. 1. & segg. de rescript. Achil. dec. 4. de rescript. Seraph. dec. 664. n. 4. Rot. dec. 301. n. 3. par. 3. & dec. 649. n. 3. par. 3. lib. 3. divers. & dec. 167. n. 1. par. 1. recent.*

202 Semel autem hæc clausula concessa durat etiam in aliis sequentibus instantiis, licet in aliis Commissionibus non fuerit appolita, *Cassad. dec. 8. n. 1. & segg. de rescript. Par. dec. 426. n. 2. lib. 2. Rot. dec. 43. n. 1. & seq. par. 2. divers. Cavalier. dec. 19. n. 3. vers. non obitare.*

203 Sed hoc primò non procedit, si exceptio evidens extinctionis, aut non reservationis oriatur ex ventre Literarum, ex allegatis supra, *vers. si hoc non procedit, quando, n. 20.*

204 Secundò non procedit, quando totum negotium principale fuit commissum Judici ad quem, *Cavalier. dec. 19. nu. 1. vers. quia cum post Sententiam.*

205 Datur verò dicta clausula, Primò, ubi literæ Apostolicæ sunt expeditæ, pro illarum executione ob earum auctoritatem, *Seraph. dec. 1017. num. 2. Rot. dec. 301. n. 2. par. 1. divers. & in Brixien. pensionis, 21. Maji 1559. coram bo. me. Penia.*

206 Secundò datur, quando quis est in quasi possessione exigendi, *Cassad. dec. 10. n. 8. de rescript. Seraph. d. dec. 1017. Rot. dec. 301. n. 2. par. 1. divers. Verall. dec. 317. par. 2. Rot. in d. Brixien. pensionis, 21. Maji 1559. coram bo. me. Penia.*

207 Tertio multò magis datur in iudicio spoli, cum illud sit magis privilegiatum, quàm iudicium retinendæ, & militent eadem rationes, *Rot. in d. Brixien. pensionis, 21. Maji 1559. coram bo. me. Penia.*

208 Quarto denique datur, ne interim qui est in possessione exigendi, spoliatur, ut fuit dictum in d. Brixien. §. quòmodo.

209 Præservat etiam huiusmodi clausula jurisdictionem Judici à quo in exequendo, *Cavalier. d. dec. 19. n. 1.*

210 Non omitto quod exceptio oriens ex clausula, dummodo remaneant mille, vel centum, vel medietatem fructuum non excedat, quando huiusmodi clausula non est iustificata, non dicitur omni ex ventre ad impediendum effectum clausulæ, *sine retardatione solutionis*, sed Pars poterit, si habet aliquid relevans, adire signaturam, *Seraph. dec. 664. n. 1. & segg. & in his terminis videntur procedere tradita per Mart. de Claus. par. 1. claus. 165. n. 10.*

201 Contrarium tamen, quod possit superfederi,

donec narrativa iustificetur, videtur voluisse, *Rota dec. 310. n. 3. par. 1. divers.*

212 Denique in hac pensionum materia solet aliquando Signatura etiam rescribere cum clausula, *sine retardatione solutionis pensionis, arbitrio Rot. Seraph. dec. 1017. nu. 1. Rota dec. 567. n. 1. & dec. 599. n. 1. par. 2. recent. Cavalier. dec. 19. n. 1. & dec. 183. in princ. & n. 3. Andr. dec. 18. n. 1. & ¶ aliquando etiam cum clausula, sine retardatione solutionis pensionis, & sine præiudicio legitime executionis, arbitrio Rot. dec. 57. n. 1. p. 2. recent. quo ¶ casu cum Papa concedat Rotæ arbitrium, ut procedat cum clausula, vel sine, videtur etiam dare facultatem examinandis validitatem literarum reservationis pensionis, *Seraph. dec. 674. n. 4.**

SUMMARIUM, CAP. X.

- 1 Continuatio Tituli ad præcedentes ex n. 4.
- 2 Interdictum Quorum bonorum, quibus cõpetat.
- 3 Interdictum Quorum bonorum, differt à remedio, l. final. & in quibus.
- 4 Intencans Interdictum Quorum bonorum, in Tribunali A.C. quomodo procedere debeat, ut immisionem obineat, si possessio est vacans.
- 5 Agere volens Interdicto Quorum bonorum, si alius possidet, tenetur conscribere Monitorium.
- 6 Monitorium in Interdicto Quorum bonorum, & ejus formula.
- 7 Monitorium contra Partem adversam exequutum, reproducitur, & quomodo reproductio illius adnotetur in actus.
- 8 Protestatio Rei, seu negatio Monitorij, & ejus formula.
- 9 Actor tenetur omninò Monitorium, etiam non negatum, verificare.
- 10 Articuli probandi in Interdicto Quorum bonorum, & eorum formula.
- 11 Hæres ex Testamento quomodo conscribere debeat articulos in Interdicto Quorum bonorum.
- 12 Probatus articulus ab Actore, Reus tenetur probare suas exceptiones, si habet, & quomodo Actor tunc debeat protestari.
- 13 Actor in Interdicto Quorum bonorum, potest suspendere Petitorium, ne forte causa efficiatur appellabile.
- 14 Citatio ad libellandum in terminis substantiabilibus, & ejus formula, & Processus.
- 15 Citatio ad articulandum in terminis substantiabilibus, & ejus formula, & processus.
- 16 Citatio ad videndum reiterari, & ad Sententiam, & loco Sententiæ reintegrari Monitorium, & immitti, & ejus formula, & processus.
- 17 Citatio ad videndum reiterari, & ad Sententiam, & ejus formula, & processus.
- 18 Cedula Sententiæ super immisione in iudicio Interdicti Quorum bonorum, & ejus formula.
- 19 Latâ Sententiâ in Interdicto Quorum bonorum, regulariter statim potest expediri mandatum de immittendo.
- 20 Mandatum de immittendo in iudicio, Quorum bonorum, & ejus formula.
- 21 Si quis velit appellare à sententiâ lata, seu Decreto facto in iudicio, Quorum bonorum, debet obtinere Superfessoriam à Præfecto adire plenam signaturam.

- 22 Interpositio appellationis coram Iudice à quo, & eius Formula, ac responsio Iudicis.
- 23 Cedula appellationis, & eius formula.
- 24 Commissio appellationis à sententia lata in Interdicto, Quorum bonorum, in plena Signatura proponenda, & eius formula.
- 25 Signatura quomodo committat causam appellationis à Sententia lata, seu Decreto facto in Interdicto, Quorum bonorum.
- 26 Ad executionem sententia, seu Decreti in Interdicto, Quorum bonorum, quomodo procedatur.
- 27 Interdictum, Quorum bonorum, unde dicatur.
- 28 Interdictum, quorum bonorum, quid sit.
- 29 Interdictum quorum bonorum, aliud directum, aliud utile, & cui detur directum, & cui utile.
- 30 Vt sit locus in Interdicto quorum bonorum, requiritur, quod hære ditas sit delata, & adita, vel bonorum possessio agnita.
- 31 Agnitio in presentia Iudicis sufficit absque alio Decreto, ut sit locus Interdicto quorum bonorum.
- 32 Hæreditas potest adiri solo animo absque aliqua solemnitate.
- 33 Hæres in Interdicto quorum bonorum, debet legitimare personam suam servatim servandis.
- 34 Interdictum quorum bonorum competit tam pro rebus per Defunctum tempore mortis possessis, quam pro detentis.
- 35 In Interdicto quorum bonorum, requiritur, quod Reus conventus possideat pro hærede, vel pro possessore.
- 36 Contra Titulo valido possidentem Interdictum quorum bonorum non datur, sed bene datur contra possidentem titulo invalido.
- 37 Vt quis sit legitimus Contradictor in Interdicto quorum bonorum, qua requirantur.
- 38 Exceptio Iuri incontinenti probandi, & multo magis probati, admittitur in Interdicto quorum bonorum, & Iudicis summariis.
- 39 Titulus putativus, vel invalidus in Interdicto quorum bonorum nihil est.
- 40 Si possessio est vacans, datur hæreditim suo cum clausula sine præiudicio possidendum, & habentium meliora iura, ubi, & alia citatione.
- 41 Interdictum quorum bonorum non datur contra non possidentem.
- 42 Interdictum quorum bonorum datur contra eum, qui dolo desit possidere ad interesse.
- 43 Interdictum quorum bonorum datur tam hæredi ex Testamento, quam ab intestato, & ad quid.
- 44 Interdictum quorum bonorum datur signanter hæredi ab intestato.
- 45 Interdictum quorum bonorum datur hæredibus proximioribus, & quibus.
- 46 Si Reus neget Actorem esse coheredem, agendum est Iudicio familia hæciscunde.
- 47 Interdictum quorum bonorum datur hæredi hæredibus.
- 48 Interdictum quorum bonorum datur ad consequendam hæreditatem ex Testamento, vel ab intestato de iure Prætorio, vel civili, & bonorum possessori, & eius hæredibus.
- 49 Semel missi non datur Interdictum quorum bonorum.
- 50 In Iudicio quorum bonorum veniant acceptiones, & fructus hæreditarii.
- 51 Interdictum quorum bonorum datur pro universa hæreditate, vel bonorum possessione.
- 52 Interdictum quorum bonorum, datur etiam pro quota, vel re particulari.
- 53 Contrarium quod non datur pro re particulari.
- 54 Interdictum quorum bonorum, si agitur ex titulo universalis, datur etiam pro re particulari, aliis secus.
- 55 Interdictum quorum bonorum, & remedium, l. fin. non competunt Legatario, nec Vusufructuario, nisi in legato adit hæres institutio, & non adit alius coheres qui adiverit.
- 56 Interdictum quorum bonorum datur pro incorporalibus, & n. 57.
- 57 Interdictum quorum bonorum non datur contra Debitores hæreditarios, & quare.
- 58 Interdictum quorum bonorum non datur etiam pro rebus detentis, veluti ex causa commodarii, vel Depositii.
- 59 Interdictum quorum bonorum non datur pro fructibus post mortem Defuncti decursis, nisi à die morte litis.
- 60 Contrarium, quod in eo veniant fructus, etiam ante litem motam.
- 61 Fructus principaliter petiti, ut fors, debentur etiam ante litem motam.
- 62 Fructus petiti accessorie, & incidenter consumpti, absque mala fide, si quis non est factus ex eo locupletior, non debentur nisi à die litis motæ.
- 63 Qualibet causa etiam temeraria, & opinio erronea excusat à restitutione fructuum.
- 64 Fructus mala fide percepti debentur à die mala fidei ante litem motam.
- 65 Fructus percepti etiam bona fide, si extant, & qui ex eis est factus locupletior, sunt restituendi, ex receptori.
- 66 Vbi titulus est reprobus, prout in materia Vsurarum, bona fides non excusat à restitutione fructuum, nisi possessor ignoraverit factum, ex quo oritur iura restituentia.
- 67 Interdictum quorum bonorum competit contra fideicommissarium non possidentem legitime.
- 68 Exceptiones requirentes indaginem in Interdicto quorum bonorum non admittuntur.
- 69 Vt fideicommissarius sit legitimus Contradictor, debet possidere, & docere incontinenti de iure suo.
- 70 Fideicommissarius debet capere possessionem de manu hæredis, non propria auctoritate, ut dicatur possidere sine vitio.
- 71 Etiam si restitatio fideicommissi fiat ipso iure, & possessor sit capta hæreditate jacente, auctoritate Prætoris.
- 72 Fideicommissarius possidens pro indiviso cum Defuncto potest continuare respectu totius, & hoc casu non dicitur possessor vitiosus, prout nec etiam quando nullus est hæres.
- 73 Fideicommissarius habens auctoritatem capiendi possessionem propria auctoritate, si illam sic accepit, non dicitur vitiosus possessor.
- 74 Fideicommissarius possidens sine vitio, docens incontinenti de iure suo, si non sunt faciendæ detractiones, est legitimus Contradictor, aliis secus.
- 75 Si detractiones faciendæ ab hærede sunt valde turbidæ, rejiciuntur ad Petitorem, & interim datur

datur fidelicommissario manutentio.

- 76 In Possessorio summario, quorum bonorum non datur appellatio suspensiva.
- 77 Interdictum quorum bonorum fuit inventum ad instar petitionis hereditatis.
- 78 Interdictum quorum bonorum, & petitio hereditatis in quibus conveniunt.
- 79 Interdictum quorum bonorum, & petitio hereditatis in quibus discrepent.

Quorum bonorum, Pars secunda, Cap. X.

A Cum fuit supra de Salviano interdicto, quod datur cuiusque Creditori hypothecario, & quibus etiam virtute cuiusvis ultimæ voluntatis competit hypothecaria, ac deinde de remedio, l. fin. C. de edit. Div. Adu. toll. quod competit heredi ex testamento. Sequitur tertio loco videre de alio adipiscendæ possessionis remedio, hoc est, de Interdicto Quorum bonorum, A, quod competit non solum heredi ex testamento, sed etiam heredi ab intestato de jure civili, ac bonorum Possessori de jure prætorio, ut omnibus heredibus de modo agendi sit provistum.

Differt Interdictum Quorum bonorum à remedio, l. fin. nam hoc competit tantum heredi ex testamento pro bonis à Testatore tempore mortis possessis: sed illud datur etiam heredi ab intestato, ac bonorum possessori, ut supra pro bonis, quæ Defuncti tempore mortis fuerunt, & sic siue illa tunc fuerint à Defuncto possessa, siue tantum detenta contra Possidentem pro hærede, vel pro possessore, non autem contra titulo valido possidentem.

Quare si hæres, cui hereditas est delata, immisionem in bonis, quæ Defuncti tempore mortis fuerunt, petere voluerit in Tribunali A. C. & possessio illorum est vacans (quidquid sit de jure, & quidquid aliàs fuerit observatum) hodie non teneur aliquem citare, sed inductus duobus Testibus, illique summam examinatis super obitu Defuncti, ac legitimatione personæ NN. hæredis, constitutoque ex illorum depositionibus, aut aliàs legitime, de d. obitu, & d. NN. tanquam heredem ab intestato in hereditate Defuncti succedere, vel si immisionem petere voluerit uti hæres ex testamento, probato obitu Defuncti, producto in actis Testamento in forma probanti, & legitimated ejus persona, obtinet à Judice Mandatum de immittendo, cum clausula, dummodo possessio sit vacans, & sine præjudicio Possidentium, & habentium meliora & priora jura, juxta formulam superius traditam, hac eadem par. 2. c. 7. nu. 20. in ejus fine loco illorum verborum, quoniam in vim ultimi nuncupativi Testamenti q. NN. & c. si immissio petitur ab eo, cui delata est hereditas ab intestato, dicitur quoniam in vim Testamenti in actu examinatorum, ac iurium exhibitum (si quæ sint) Reverendiss. D. ita mandavit, & c. & ita hodie observat praxis.

Verum si alius possidet pro hærede, vel pro possessore, hæres Interdicto Quorum bonorum, agere volens, tenetur conficere Monitorium, ut infra, & aliàs, mutatis mutandis, secundum facti contingentiam, videlicet:

Demandare Illustrissimi & Reverendissimi Domini A. C. siue R. P. D. NN. ejus in Civilibus Locumtenentis, & ad instantiam NN. hæredis ab intestato q. NN. (vel ex Testamento rogato per acta N. sub die N. mensis N. anni N. suis loco, & tempore in actis causæ producendo) prout suo loco, & tempore demonstrabitur, Tenore præsentium.

Monetur NN. ex adverso detentor & occupator bonorum hereditariorum q. NN. quatenus infra triduum proximum, sub pœna 500. ducatorum Camere Apostolicæ applicari, ac pro illis Mandati exequutivi, & in juris subsidium, excommunicationis, & c. aliisque pœnis, & c. debeat d. NN. Instantem in pacificam & quietam possessionem unius domus sitæ in urbe in regione N. juxta bona NN. & NN. & alios, & c. & quorumcunque bonorum hereditariorum dicti q. NN. mobilium, stabulium, & se moventium, jurium, & aliorum quorumcunque ad hereditatem dicti q. NN. spectantium, ubique locorum positum & existentium, & sub quibuscunque finibus constitutorum, ac prout in actis, ac processu causæ verificabitur, illorumque, & cuiuslibet eorum jurium, membrorum, pertinentiarum, & annexorum quorumcunque, immisisse, possuisse, & induxisse, immisumque, positum, & inductum manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac de fructibus, redditibus, & proventibus respondisse & iussisse, ac per quos opus fuerit immitti, manuteneri, ac responderi fecisse, damnaque, expensas, & interesse præmissorum, causa, & occasio nefacta, passa & patien. ac liquidam, refecisse, Mandatumque de immittendo, ac manutenuendo, & aliud desuper necessarium, & opportunum concedi, & relaxari, jus, & iustitiam ministrari, aliisque desuper necessariis, & opportuna fieri vidisse, in vim Interdicti Quorum bonorum, seu alterius cuiusvis remedii possessorij magis utilis, & proficui d. Instanti competentis, & c. Deducens, & c. implorans, & c. non solum, ut supra, & c. sed omni alio, & c. & si quis, & c. compareat, & c. alioquin, & c.

N. Notarius. Locus † Sigilli.

Hoc Monitorium datur Curatori, qui illud personaliter executum subscribit, & deinde in actis reproducit, quæ quidem reproductio ab æquario adnotatur in Broliardo, ut infra, videlicet:

Pro NN. contra NN.

Coram D. meque & c. NN. Sanctiss. D. N. Curator reulit se ad instantiam NN. personaliter monuisse NN. prout in folio, tenoris, & c. omni, & c.

Exadverso pars monita processatur infra triduum, ut infra, videlicet:

Pro NN. contra NN.

In Officio NN. & negando Monitorium dixit narrata, prout narratur, non esse vera, & ad petita, prout petuntur, non teneri. Ideo nihili fieri,

fieri, nisi servatis servandis, & verificatis verificandis, alijs, &c. omni, &c.

Ceterum Actor sive negator, sive non negator Monitorio, tenetur illud iustificare, & pro verificatione probare se heredem ex testamento, vel ab intestato, & alijs iuxta contingentiam facti producendo in actis Testamentum in forma probante, citatâ Parte ad dicendum contra jura, iuribusque, quatenus opus sit, recognitis, ut supra p. 1. c. 2. n. 10. & seqq. p. 2. c. 6. n. 11. & seq. & personis legitimatis, exhibendo etiam in actis Articulis opportunos, citatâ Parte ad dicendum contra illos, iuxta formulam citationis superius traditam, p. 1. c. 11. num. 2. & seqq.

10 Articuli verò ab herede ab intestato poterunt fieri, ut infra, & alijs secundum contingentiam facti, mutatis mutandis, &c. videlicet:

Articulos infra scriptos dat, facit, exhibet, & producit Procurator, & eo nomine NN. in causa, quam habet cum NN. petens recipi & admitti, ac super eis Testes inducendos, servatis servandis examinatis, ad superius tamen probationem non se astringens, &c. deducens, &c. salvo jure, &c. non solum ut supra, sed omni alio meliori modo, &c.

In primis hic loco Articulorum reperit omnia jura, &c. in quantum, &c. ex quibus, &c. licet, &c. tamen, &c. ad maiorem cautelam, quatenus opus sit, probare vult, & intendit.

1 Che la verità sù, & è che sù già al mondo il q. NN. del quale, e della q. NN. sua Conforte, e loro legitimo matrimonio ne nacquero il d. NN. Articolante, & NN. loro Figlioli legittimi, e naturali, e per tale, e come tali, li sopra detti da tutti comunemente sono stati, e sono hauuti, tenuti, e reputati, e come meglio li Testimoni informati diranno la verità del tutto &c. e co i &c.

2 Che la verità sù, & è che il d. q. NN. Figliolo del d. q. N. N. e Fratello del d. Articolante del mese di N. sotto il d. N. d' alro &c. dell' Anno N. come à Dio piacque, passò à miglior vita senza Figlioli, o Descendenti legittimi, e naturali, e senza haver fatto Testamento, hauendo solo lasciato dopo di sé il detto Articolante suo Fratello carnale più prossimo, per tale, e come tale da tutti tenuto hauuto, e reputato, e come meglio li Testimoni informati diranno la verità del tutto, & co i &c.

3 Che la verità sù & è che il d. q. NN. Fratello carnale dell' Articolante al tempo della sua morte hauena fra li altri suoi beni, e morendo lassò nella sua heredità, gl' infra scripti stabili, mobili, e femoventi, de quali si tratta, possedendo dd. beni, e pigliandone li frutti, e facendo altri atti possessorij, mentre visse, e per fino alla sua morte, e come meglio li Testimoni informati diranno la verità del tutto, & co i &c.

4 Che la verità sù, & è che li sopra detti infra scripti beni hereditarij del d. q. NN. lasciati da lui nella sua heredità, come sopra, sono stati da più mesi in qua, e sono al presente occupati benché indebitamente da NN. Advorsario, il quale ne ha uieto, e piglia i frutti da Lavoratore, da chi occorre, e come meglio li Te-

stimoni informati diranno la verità del fatto, e così &c.

5 Che la verità sù, & è, che li detti beni occupati indebitamente dal detto Advorsario sono quelli medesimi in corpo, e sostanza, che lassò già nella sua heredità come sopra il d. q. NN. Fratello carnale dell' Articolante, e come meglio li Testimoni diranno la verità del tutto, e così &c.

6 Item che delle sopradette cose ne sù, etia, & e publica voce, e fama, publico, e notorio, e così &c.

In fine Articulorum inferatur Tenor bonorum, de quibus agitur, & deinde dicatur:

Hos pro nunc, &c. non se astringens, &c. salvo jure, &c. non solum ut supra, sed omni alio, &c.

Nomi de Testimoniis N. N. N. N. N. e altri da nominarsi.

11 Ceterum haeres ex testamento, omittis dictis duobus articulis primis, poterit primum articulum conficere, ut infra, videlicet:

1 Che la verità sù, & è che sù già al mondo il q. NN. il quale sotto il d. N. del mese N. dell' anno N. passò à miglior vita, con haver fatto prima il suo ultimo Testamento nuncupativo, con il quale morì, rogato per li atti di NN. sotto il d. N. del mese di N. dell' anno N. nel quale instituit, e lasciò suo universale herede il d. NN. Articolante, come più amplamente in detto Testamento, al quale &c. e così &c.

Et deinde poterit prosequi alios articulos, ut supra, mutatis mutandis, secundum facti contingentiam.

12 Denum probatis Articulis per testes, & alia legitima probationum genera, servatis servandis, poterit etiam Reus eodem modo, si vult, probare exceptiones, si quas habet, iuxta superius tradita hac eadem par. 2. cap. 6. n. 16. & Index tenetur admittere eo casu jura & Articulos cum clausula, de qua in d. p. 2. c. 6. n. 16.

13 Verum quoniam in hoc summatio Possessorio iudicio non datur appellatio suspensiva, si forte in praemissis mixturam fieri contingeret, posset Actor suspendere Petitorium iuxta superius tradita hac eadem p. 2. c. 6. n. 17. & seq. ne alijs causa efficeretur appellabilis.

Successive, probatis probandis, sunt observandi termini substantiales, videlicet:

A. C. N.

14 Citetur NN. ex adverso principalis, ad libellandum ad p. d. ad articulum ad 12. ad dicendum contra articulos, ad producendum omnia, ad dicendum contra producta ad 2. ad declarandum, ad jurandum de calumnia ad p. d. in terminis substantialibus, instante NN. principali sive &c.

NN. Notarius.

Decretum.

NN. repetit jura hac die in actis producta & repetita, & petiit, & obtinuit servari ut supra, & admitti, si, & in quantum omni, &c.

Vel, si magis liber, termini possunt servari in hoc iudicio, ut infra, videlicet:

A. C. N.

A. C. N.

- 15 Citetur NN. ex adverso principalis, ad articu-
landum ad 8. d. ad dicendum contra Articulos,
ad producendum omnia, ad dicendum contra
producta, ad 2. d. in terminis substantialibus
instante NN. principali, sive, &c.

NN. Notarius.

Decretum.

NN. repetit jura hodie in Broliardo produ-
cta, & repetita, & petiit, & obtinuit servari, ut
suprà & admitti si, & in quantum, omni, &c.

Productio verò Jurium in actis potest fieri
ut suprà p. 1. c. 2. n. 10. & seqq.

Proinde, si causa debet expediri per decre-
tum, poterit citari Pars ut infra, videlicet:

A. C. N.

- 16 Citetur NN. ex adverso principalis, ad vi-
dendum reiterari omnes, & singulos termi-
nos substantiales, male forsan, nulliter, & incul-
care tentos, in vim quarumcunque facultatum
absolvi Instantem à Censuris ad effectum, &c.
deferri Juramentum in supplementum plenæ
probationis, quatenus opus sit, concluden-
dum, concludique videndum in causa, & au-
diendam Sententiam definitivam in forma, &
loco sententia videndum (reintegrari Monito-
rium, si illud fuit negatum) & Instantem im-
mitti in possessionem bonorum, de quibus agi-
tur, & quodcunque mandatum de immitten-
do, & aliud desuper necessarium, & opportuni
decerni, & relaxari ad p. d. Instante NN. princi-
pali, sive, &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. repetit, & obtinuit, ut suprà &c. admit-
ti ad reiterationem terminorum, qui reiteravit
in forma, &c. deferri juramentum, &c. qui ta-
ctis juravit, &c. (& reintegrari Monitorium)
ac decerni, & relaxari mandatum, ut suprà, nisi
ad p. d. cum intimatione, omni, &c.

A. C. N.

Intimatur NN. ex adverso principalis, quali-
ter Dominus relaxavit mandatum de immitten-
tendo, & aliis prout in actis, instante NN. princi-
pali, sive &c.

N. Notarius.

Quod si causa sit terminanda per Cedula, citatur Pars, ut infra, videlicet:

A. C. N.

- 17 Citetur NN. ex adverso principalis ad viden-
dum reiterari omnes, & singulos terminos sub-
stantiales male forsan, nulliter, & inculcare
tentos, ac servatos, in vim quarumcunque fa-
cultatum, absolvi Instantem à Censuris, ad ef-
fectum &c. deferri juramentum in supplementum
plenæ probationis quatenus opus sit, concluden-
dum, concludique videndum in causa, & au-
diendam Sententiam definitivam in forma,
& alias omni, &c. ad p. d. instante princi-
pali, sive &c.

N. Notarius.

Decretum.

NN. petiit, & obtinuit, ut suprà, &c. admitti
ad reiterationem terminorum, qui reiteravit
in forma, &c. deferri juramentum, &c. qui ta-
ctis juravit, &c. & sententiam prout in cedula,
quam Reverendissimi Dominus Locumtenens
legit, subscripsit, & mihi consignavit, tenoris
&c. super quibus, &c. presentibus Sociis Testi-

bus, &c. non solum ut suprà, sed omni alio me-
liori modo.

Tenor Cedula.

- 18 Christi nomine invocato. Pro Tribunali se-
dentes, & solum Deum præ oculis habentes,
per hanc nostram definitivam Sententiam,
quæ de Jurisperitorum consilio ferimus in
his scriptis, in causa, & causis, quæ coram nobis
in prima, seu veniori versæ fuerunt, & verrun-
tur instantia inter NN. ab intestato heredem
universale q. NN. (vel ex Testamento rogato
per acta NN. die N. mensis N. anni &c. seu, &c.
ad quod, &c.) Actorem ex una, & NN. Reum
convenit ex altera partibus, de, & super im-
missione in possessionem infra scriptorum bo-
norum hereditarium q. NN. de quibus agi-
tur, rebusque aliis, &c. Dicimus, pronuncia-
mus, sententiamus, decernimus, & declaramus
dictum NN. immittendum fore, & esse, prout
immittimus, in realem, actualem, & corpora-
lem possessionem dd. bonorum, eorum jurium
& pertinentiarum quarumcunque, amoto exinde
NN. detentore, & quodcunque mandatum
de immittendo desuper necessarium, & oppor-
tunum decernendum fore, & esse, prout decer-
nimus, & relaxamus, Victumque Victori in ex-
pensis condemnamus, quantum taxationem
Nobis, vel cui de jure imposterum reserva-
mus, & ita dicimus, pronunciamus, declara-
mus, & diffinitivè sententiamus, non solum
præmisso, sed omni alio meliori modo, &c.
(hic inferatur Tenor bonorum.)

- 19 Ita pronunciai Ego NN. Locumtenens.

Causa verò, ut suprà, expedita, nisi Pars obti-
neat Superfloriam à Prefecto Signature, juxta
superius tradita par. 1. c. 13. n. 19. vel aliud obli-
stat, expeditur Mandatum, ut infra, videlicet:

- 20 De mandato Illustrissimi & Reverendissimi D.
A. Calive R. P. D. NN. ejus in civilibus Locum-
tenentis, & ad instantiam NN. heredis univer-
salis q. NN.

Tenore præsentium.

Mandatur vobis Baroncello, & Exequuto-
ribus, Subexequutoribus, & aliis, ad quos spe-
ctat, &c. quatenus statim visis, & receptis præ-
sentibus, sub 500. ducatorum, &c. aliisque pæ-
nis, &c. debeatis, & quilibet vestrum debeat
eundem Instantem in realem, actualem, & cor-
poralem possessionem bonorum hereditario-
rum q. NN. in fine præsentis Mandati adnotatq-
rum, de quibus agitur, eorumque jurium, per-
tinentiarum, ac membrorum quorumcunque,
amoto NN. Adversario, & quolibet alio illicito
detentore immisisse, induxisse, & possidere,
ac immisum, inductum, ac impositum manu-
tenisse, defendisse, & conservasse, ac de fructi-
bus, redditibus, ac proventus eorundem re-
spondisse, & responderi fecisse quoniam d. NN.
Adversario citato, & intimato, servatis servan-
dis, in vim decreti desuper emanati (vel senten-
tiæ desuper latæ) si casu fuit expedita per Ce-
dulam, prout in actis Reverendissimi D. ita man-
davit hac die, &c. (hic exprimitur tenor bono-
rum, nisi suprà in corpore Mandati expressus fue-
rit.)

N. Notarius. Locus † Sigilli. N. Locumten.

21. Ca.

21 Ceterum si Reus, qui in hoc Interdicto Decretum, vel Sententiam contrariam reportavit, appellare voluerit, cum appellatio suspensiva non detur, necesse habebit adire præfectum Signaturæ, seu ejus auditorem pro Superfessoria ad effectum impediendi Immissione, ac proinde causam in plena Signatura proponendam curare, juxta superius tradita *par. 1. c. 13. nu. 20. & seqq.*

Appellatio autem coram Judice à quo infra decem dies, ut *in d. p. 1. c. 13. nu. 2. & seqq.* interponi poterit, ut infra videlicet:

Pro NN. contra NN.

22 Coram Domino, meque &c. NN. habita notitia de præsenso Decreto facto, seu Sententia lata ad assertum favorem NN. contra NN. ab ea, & ab omnibus aliis gravaminibus, &c. ad Sanctiss. D. N. Innocentium X. ejusque Sanctam Sedem Apostolicam appellavit, prout in Cedula, quam facto dedit, tenoris, &c. perens, &c. omni, &c.

Cui D. dedit refutatorios in forma omni &c. Tenor Cedulae appellationis.

23 A quadam asserta Sententia, seu Decreto definitivo per R. P. D. NN. A. C. Locumtenentem lata, seu facto, ut dicitur, ad præsentum favorem NN. contra NN. de, & super Immissione in possessionem bonorum hereditariorum q. NN. rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, &c. Procurator, & eo nomine d. NN. sentiens se lesam, & gravatum, & timens in posterum magis ladi, & gravari, &c. ab illa, seu ab illo, & toto processu de super fabricato ad Sanctiss. D. N. Innocentium Papam X. ejusque Sanctam Sedem Apostolicam in his scriptis proponat, appellat, & æquè principaliter de nullitate dicit, petens semel, bis, tertio, sæpè, sæpius, sæpissimè, instanter, instansius, & instantillimè sibi de Apostolis respondere, & quatenus, &c. à non admissione, ac toto ulteriori processu iterum, & toties quoties appellat, & ut supra de nullitate dicit, tunc sit ultimus in appellando, &c. & interim, &c. nihil innovari, &c. aliàs de nullitate, & antèris, &c. protestatus, &c. non solum ut supra, sed omni alio meliori modo, &c.

Comm. illo autem in Signatura proponenda poterit fieri ut infra, & aliàs, mutatis mutandis juxta contingentiam facti, videlicet:

Romana.

24 Beatissime Pater. Devotus S. V. Orator NN. donatarius omnium bonorum q. NN. repetit à pluribus annis citra in pacifica & quieta possessione eorundem bonorum; sed nihilominus NN. Adversarius assertus heres ab intestato d. q. NN. sub nomas vero prætextu, quod d. donatio non sit de jure valida, egit coram A. C. contra eundem Oratorem, & Sententiam favorab. levi, ut dicitur, super Immissione in possessionem d. bonorum, in vim Interdicti Quorum bonorum, quod non datur contra titulo possidentem, exto sit, à qua quidem asserta Sententia idem Orator ad S. V. infra legitima tempora appellavit. Supplicat igitur S. V. Orator antedictus, ut digneur causam, & causas

appellationis, & appellationum, ne non nullitatis, & nullitatum ex tribus, iniquitatis, & notoriæ injuriæ à d. asserta Sententia definitiva infra legitima tempora interpositæ, & interpositarum, ne non attentatorum, & innovatorum quorumcunque, ac restitutionis in integrum, prout de Jure, &c. unà cum omnibus incident. dependen. emergen. annexis, connexis, ac toto negotio principali, & quam, & quas, &c. alicui S. V. Sacri Palatii Apostolici Auditori audien. cognoscen. deciden. sineque debito terminan. committere, & mandare, cum facultate citandi, inhibendi, quos, quibus, quoties, ubi, & quando opus fuerit, Constitutionibus Apostolicis, stylo Palatii, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscunque statum, &c. pro plenè, &c.

Sed si causa non est Rotalis, petitur committi alicui Romanæ Curie Prælati, ut traditum fuit supra hac eadem *par. 2. cap. 6. n. 32.*

25 Signatura, si causa non admittit appellationem, rescribit cum clausula, *sine præjudicio Mandati de immittendo*: vel si datur appellatio, rescribit simpliciter, committendo causam appellationis; vel si est dubium, an detur appellatio, rescribit cum clausula, *quatenus sit locus Aggidiana*, juxta superius tradita hac eadem *p. 2. c. 6. n. 33. & seqq.*

26 Tandem, si locus est exequutioni, expeditur Mandatum, & datur Exequutionibus, qui illius vigore procedunt ad Immissione in possessionem bonorum, de qua Actuarius conficit publicum Instrumentum, juxta formulam superius traditam *d. par. 2. cap. 3. nu. 39.* mutatis mutandis.

OBSERVATIONES.

A Interdictum Quorum bonorum sic appellatum fuit à primis verbis Edicti Prætoris, *l. prima, ff. Quorum bonorum. Mynsing. in §. sequens. num. 5. & ibi etiam Oynot. num. 15. vers. 3. datur, Inst. de Interd.*

28 Est etiam Interdictum Quorum bonorum remedium adipiscende possessionis bonorum hereditariorum Defuncti, de jure prætorio introductum, & adinventum, *l. prima, & ibi DD. ff. Quorum bonorum, §. sequens, & ibi Myrsing. n. 5. Oynot. n. 7. & n. 12. & alii Inst. de Interd. Bart. cons. 82. Questio in princ. vers. præterea, lib. 2.*

29 Et est duplex, directum, & utile, Marant. de ord. Jud. par. 4. dist. 7. n. 7.

Directum datur Agenti ad universam hereditatem, *d. l. prima, ff. quorum bonorum. Marant. d. par. 4. dist. 7. n. 7.* Utile vero datur Agenti ad unam rem particularem, *Specul. de Testam. in §. nunc dicendum, vers. quid si res, Marant. d. par. 4. dist. 7. n. 7.*

Vel potius, directum datur bonorum possessori de jure Prætorio: utile datur heredi de jure civili, *Myrsing. in d. §. sequens, n. 8. & ibi Oynot. n. 13. Inst. de Interd. Marant. d. p. 4. dist. 7. n. 7. Bart. cons. 82. in princ. vers. aut dicimus, quod petierit, lib. 2.* D d d 39. Primò,

- 30 Primò autem ad hoc, ut Interdicto Quorum bonorum locus sit, requiritur ex parte Actoris, quòd ei sit delata hæreditas, & quòd eandem adiverit, vel bonorum possessionem agnoverit, l. 1. & 2. ff. quorum bonorum. Marant. d. p. 4. d. ff. 7. n. 4.
- 31 Sufficit tamen agnitio in præsentia Judicis, nec hodie est de essentia Judicis Decretum, l. fin. C. qui admittit, Oynot. in d. §. sequens, n. 23. Inst. de Interd.
- 32 At de jure Civili non requiritur solemnitas præsentia Judicis in additione, cum hæreditas solo animo possit adiri, l. pro hærede, in princ. ff. de acq. Hæred. l. si Aya C. de jur. de h. Oynot. in d. §. sequens, n. 24. Inst. de Interd.
- 33 Debet ergo in effectu Hæres, hoc Interdicto agere volens, legitimare servatis servandis ejus personam, Salust. Tib. in prax. lib. 2. c. 4. n. 5.
- 34 Secundò requiritur, quòd res, quarum possessio petitur, fuerint in bonis ipsius Defuncti tempore mortis; nec interest, an tunc fuerint ab eo possessæ, vel detentæ, l. prima in princ. ff. quor. bonor. Bart. in l. prima, n. 12. C. quor. bonor. cum aliis cumulatim per Menoch. de adipisc. rem. d. 1. n. 78. & seq. & rem. d. 4. n. 54. vers. unde cimus, in his terminis post Menoch. quem allegat, procedit Rot. dec. 173. n. 4. p. 5. rec. Buratt. dec. 386. n. 2.
- 35 Tertiò requiritur, quòd reus conventus in hoc iudicio possideat pro hærede, vel pro possessore, l. prima. ff. quor. bonor. l. 2. C. quor. bonor. §. sequens Inst. de Interd. Bart. conf. 82. vers. aut dicimus quòd petierit, lib. 2. Oynot. in d. §. sequens, n. 12. & seqq. Marant. de ord. iud. p. 4. d. ff. 7. n. 4. Peregr. de Fideic. art. 46. n. 11. Cavalier. dec. 386. n. 1. Rot. dec. 756. n. 1. p. 3. & dec. 364. n. 1. p. 5. & dec. 48. n. 8. & dec. 68. n. 2. p. 6. rec.
- 36 Nam si reus non pro hærede, vel pro possessore, sed alio titulo possideat, hoc Interdictum non datur, d. l. 1. ab ino. ff. quor. bonor. d. §. sequens Inst. de Interd. d. Oynot. in d. §. sequens, n. 17. Alex. conf. 184. V. jo. n. 10. lib. 5. Marant. de ord. iud. d. p. 4. d. ff. 7. n. 4. Cavalier. d. dec. 386. n. 2. Rot. dec. 671. n. 1. p. 1. & dec. 756. n. 1. p. 3. & dec. 415. n. 9. p. 9. rec. & apud Post de Menut. dec. 294. nu. 5. juxta primam impress.
- Verùm quòd dicitur non dari Interdictum contra possidentem alio titulo, debet intelligi de valido; nam competit Interdictum, quando titulus fuerat malà fide, vel fortè post mortem defuncti acquisitus, ut per Buratt. dec. 772. n. 2. & seqq.
- 37 Ad hoc autem ut quis sit legitimus Contradictor in hoc iudicio, requiritur, quòd possideat bonà fide, & sine vitio, & doceat incontinenti de jure suo, Rolan. con. 1. n. 23. & seqq. lib. 1. Salust. Tib. in prax. lib. 2. c. 4. n. 7. Rot. dec. 15. n. 2. & n. 10. & seq. p. 1. rec. G. egor. dec. 206. n. 9. & f. sicut ex præmissis admittitur in hoc iudicio exceptio juris incontinenti probandi, dum Reus paratus est docere incontinenti de jure suo: ita & multò magis admittitur illa, de cuius probatione & veritate incontinenti liquet Rot. dec. 415. n. 14. p. 5. rec. ubi quòd hoc procedit in omnibus iudiciis summaris.
- 38 Nec sufficit possessori ostendere titulum invalidum, vel putativum, quia ad exclusionem

hujus Interdicti requiritur titulus validus, ut de communi testatur Seraph. dec. 256. n. 2. quem sequitur Rot. dec. 755. n. 5. p. 2. & dec. 189. n. 4. p. 4. recent.

40 Verùm si nemo possideat, licet olim praxis observaverit, quòd petens immitti teneretur generaliter citare sua quomodolibet interessè putantes juxta tradita per Salust. Tib. d. lib. 2. c. 4. n. 4. nihilominus quia citatio hoc casu non est necessaria, ut per Bart. d. conf. 82. vers. aut dicemus quòd cum, lib. 2. hodie hæredi ab intestato, qui ejus personam, ut supra legitima vit, datus immisso cum clausula, de qua supra nu. 4. absque alia citatione.

41 Cæterum si Adversarius non possideat, hoc remedium non competit, Menoch. de adipisc. rem. d. 1. n. 47. & seq. Peregr. de fideic. art. 46. n. 30. Oynot. in §. sequens, n. 29. Inst. de Interd. Cavalier. dec. 33. n. 7. Ferentill. ad Buratt. dec. 772. n. 11.

42 Sed hoc non procedit, quando quis dolo desit possidere; nam datur tunc contra eum hoc Interdictum ad interessè, l. 1. ff. quorum bonorum. Oynot. in d. §. sequens, n. 30. Inst. de Interd. Cavalier. dec. 31. n. 7.

43 Competit autem hoc Interdictum tam hæredi ex Testamento, quam intestato, pro acquirenda possessione hereditatis, & rerum hæreditariarum. Oynot. in §. sequens, n. 13. vers. Tertio datur. Inst. de Interd. Aret. in §. quadrupli. n. 34. Inst. de act. Marant. de ord. iud. p. 4. d. ff. 7. n. 2. cum aliis supra allegatis hac eadem p. 2. n. 6. 7. n. 32. vers. Interdictum verò.

44 Sed si lignanter datur hæredi venienti ab intestato, l. 1. ff. C. quor. bonor. Salust. Tib. in prax. lib. 2. c. 4. n. 3. Rot. dec. 115. n. 1. par. 1. & dec. 254. n. 1. p. 5. & dec. 117. n. 6. p. 5. recent. Buratt. dec. 738. n. 8.

45 Et quidem hæredi proximiori, & fratri contra alios fratres, Cavalier. dec. 386. n. 1. & n. 3. Filiis pro immixtione in possessionem bonorum maternorum, Buratt. dec. 386. n. 1. Cohæredi, qui non negatur cohæres, sed non possidet, Cavalier. dec. 386. n. 4. & dec. 401. n. 3. & seq. quinimò cohæredi, pro sua portione denegari non potest, Rot. dec. 280. n. 5. par. recent. Sed f. si hi, qui possident, neget Actorem esse cohæredem, agi debet familiarè heriscunda iudicio, Rot. dec. 756. n. 2. par. 3. recent. Cavalier. d. dec. 386. n. 4. & seq.

47 Competitque hoc Interdictum non solum hæredi, sed etiam hæredi hæredis, Salust. Tib. in prax. lib. 2. c. 4. n. 9. Rot. dec. 115. n. 1. par. 4. recent. & hæredi Cessionario, Menoch. de adipisc. rem. d. 4. n. 249. Buratt. dec. 386. n. 1. Rot. dec. 48. n. 1. par. 6. recent.

48 Etiam ad consequendam hæreditatem hæredi ex Testamento, vel ab intestato de jure Prætorio, vel Civili, & bonorum Possessori, & etiam ejus hæredibus ad consequendam hæreditatem Defuncto delata jure Prætorio, Oynot. d. §. sequens, n. 13. Inst. de Interd. Aret. in §. quadrupli. n. 34. Inst. de action.

49 Veruntamen semel immisso, qui à possessione cedit, non datur hoc remedium Quorū bonor. §. sequens, ubi Oynot. n. 25. & seq. Inst. de Interd. Alex. conf. 70. Magnificum num. 11. lib. 6. conf. 38. Omis-

Omnia. num. 18. lib. 7. Marant. de ord. iud. d. p. 4. d. 17. n. 5. & seq. Peregr. de Fideic. art. 46. nu. 8. Rota dec. 115. n. 15. & seq. par. 1. & dec. 254. n. 1. p. 4. recent.

50 In hoc iudicio venit universitas bonorum, & per consequens veniunt etiam accessiones, & fructus hereditatis, l. 1. ff. quor. bonor. Glof. in rubr. C. quor. bonor. Salust. Liber. d. lib. 2. c. 4. n. 1. & seq. Alex. conf. 70. Magnificus, n. 11. lib. 6. Burat. dec. 474. n. 7.

51 Et ob id datur Interdictum Quorum bonorum, pro universa hereditate, & bonorum possessione adipiscenda, l. 1. ff. quor. bonor. S. sequens, ubi Oynot. n. 16. Instit. de Interd. Rot. dec. 217. n. 6. p. 5. recent. & apud Post. de Manut. dec. 294. n. 5. secundum prim. impres.

52 Quinimo datur etiam pro adipiscenda possessione quotar, vel alterius rei particularis, l. 1. in princ. ibi quod ex his, & ibi Glof. in verb. ad singulas ff. quor. bonor. d. S. sequens, & ibi Oynot. n. 16. Instit. de Interd. Marant. de ord. iud. p. 4. d. 17. n. 8. Peregr. de Fideic. art. 46. n. 15. ubi quod hoc est valde notandum in practica, Rot. dec. 415. nu. 8. p. 5. recent. & apud Post. de Manut. dec. 294. n. 4. Burat. dec. 386. n. 2.

53 Contrarium quod hoc Interdictum non competat pro adipiscenda possessione rerum particularium, quia est iudicium universale per tex. in l. 1. S. fin. ff. quor. bonor. videtur tenere Papien. in prax. in form. libell. quando per. Hared. ex T. ff. S. in omnibus eius bonis, n. 2.

54 Sed potest distingui, quod aut agitur ex titulo universalis, & tunc hoc Interdictum competit etiam pro rebus particularibus: aut agitur ex titulo singulari, & tunc secus, licet enim hoc, & similia iudicia sint universalis, apta competere ad universitatem, tamen quando competunt ad res singulares, hoc non fit ex titulo singulari, sed ex fonte universalis, ut post Ias. & alios declarat Oynot. in d. S. sequens, num. 16. Instit. de Interd.

55 Unde inferitur, quod cum Legatarius, & Usufructuarius non habeant titulum ex fonte universalis, sed ex singulari, non competat eis hoc Interdictum, prout nec remedium, l. fin. nisi deberent in legato heredis institutionem, & nullus adesse alius coheres, qui adiverit, Papien. in d. S. in omnibus num. 1. & seqq. Salust. Liber. d. lib. 2. c. 4. n. 3. Greg. dec. 206. n. 2.

56 Et competit etiam Interdictum Quorum bonorum, pro rebus incorporalibus, Rip. n. 11. nu. 2. ff. quor. bonor. Peregr. de Fideic. d. art. 46. n. 16. Burat. dec. 474. n. 7.

57 Sed hoc non procedit in Debitoribus hereditatis, qui hoc Interdictum non tenentur, cum tantum eo teneantur corporum possessores, l. 2. ff. quor. bonor. Ratio diversitatis est, quia Debitoribus hereditatis non possunt quasi possideri, cum non sint in bonis nostris, sed Possessores praediorum debentium servitutes deantur possessores corporum, & servitutum, habita ratione ad praedia, quibus cohaerent, propterea datur Interdictum Quorum bonorum, non solum in servitutibus, sed etiam pro aliis rebus incorporalibus, quae cum rei corporali cohaereant, quasi possideri possunt, prout ex mente Bart.

tradit Rip. in d. l. 2. ff. quor. bonor. & alius rationibus comprobatur Peregr. de fideic. d. art. 46. num. 16.

58 Frequenter autem datur hoc Interdictum pro bonis, quae Defunctus tempore suae mortis possidebat, vel saltem detinebat, veluti ex causa Commodati, vel Depositi, Rip. in l. 1. num. 18. in fin. ff. quor. bonor. Gabr. conf. 31. m. 5. lib. 1. Peregr. de fideic. art. 46. n. 14. Mantie. dec. 241. n. 1. & dec. 245. n. 1. Cavalier. dec. 409. n. 2. & seq. Rot. dec. 415. n. 7. p. 5. recent. cum aliis cumulatis supra vers. 2. requiritur, n. 34.

59 Sed licet competat pro bonis relictis a Defuncto tempore mortis, non tamen comprehendit fructus postea decursos, nisi a die mortis, Seraph. dec. 170. n. 1. Cavalier. dec. 409. n. 1. & seqq. Burat. dec. 184. n. 1.

60 Veruntamen cum Interdictum Quorum bonorum fuerit inventum ad instar petitionis hereditatis, in eo sicut in petitione hereditatis venire fructus etiam ante litem motam tradit Peregr. de fideic. art. 46. nu. 9. cum aliis allegatis supra vers. in hoc iud. c. 10. n. 50. Burat. dec. 474. n. 7. & dec. 843. n. 3.

61 Distinguendum est in materia fructuum, nam aut agitur principaliter ad ipsos fructus, qui petuntur uti fors, & tunc debentur etiam ante litem motam, Rot. dec. 89. n. 3. & seq. p. 3. lib. 3. diversi. Seraph. dec. 335. nu. 2. & seq. & dec. 1168. n. 3. cum aliis cumulatis per Ferenfil. ad Burat. d. dec. 184. n. 8. sub lit. A. ubi de obliquantia Rotae restatur Rot. dec. 3. num. 6. & seq. par. 7. recent. ubi quod hanc opinionem perpetuo tenuit Rota, & dec. 281. n. 4. & nu. 6. d. p. 7. recent. ubi quod quando dicti fructus petuntur, uti fors principalis, non mala fides, sed obligatio ex legitimo fonte manans tribuit actionem.

62 Aut agitur ad aliquam rem, cuius fructus veniunt in condemnatione accessorie, & inciderent, & tunc aut sunt percepti, & contumpti bona fide, vel saltem absque mala fide, & quis non est factus locupletior, nec auctum ex his ejus patrimonium, & tunc quis non tenetur ad eos, nisi a die mortis huius, & sic mala fidei supervenientis, in quibus terminis procedit Seraph. d. dec. 170. Rota dec. 328. n. 7. par. 2. recent. ubi quod quaelibet causa etiam temeraria excusat a restitutione fructuum, Burat. dec. 184. n. 5. & seq. Cavalier. dec. 109. n. 5. & seq. Rot. dec. 3. n. 1. & dec. 187. n. 12. & dec. 211. n. 17. & d. 213. n. 9. p. 7. recent. & ad hoc sufficere opinionem etiam erroneam non solum in facto, sed etiam in iure, post alios tradit Beltram. ad Gregor. dec. 74. lit. A.

63 Quod quaelibet causa etiam temeraria excusat a restitutione fructuum, Burat. dec. 184. n. 5. & seq. Cavalier. dec. 109. n. 5. & seq. Rot. dec. 3. n. 1. & dec. 187. n. 12. & dec. 211. n. 17. & d. 213. n. 9. p. 7. recent. & ad hoc sufficere opinionem etiam erroneam non solum in facto, sed etiam in iure, post alios tradit Beltram. ad Gregor. dec. 74. lit. A.

64 Aut fructus sunt percepti mala fide, prout ab eo, qui scit se habere cohaerem, & tunc quis tenetur ad eos, etiam ante litem motam perceptos a die mala fidei, l. qui bona fide ff. de acquir. rer. dom. Rota dec. 689. n. 6. p. 3. diversi. lib. 3. & in his terminis procedit Burat. d. dec. 474. n. 6. & seqq. & dec. 843. n. 1. & seq. & ibi Ferenfil. tit. B. n. 7. cum aliis cumulatis per Rot. d. dec. 3. n. 23. & seqq. par. 7. recent.

65 Aut fructus sunt percepti bona fide, & non sunt consumpti, sed extant, & quis est ex eis factus locupletior, & auctum est ejus patrimonium, &

tunc illi debent restitui, vel eorum aestimatio, litem veniant, §. *prater hac*, *versos autem ff. de petir. hered.* cum aliis cumulatis per *Rot. d. dec. 3. n. 38. & seqq.* ubi de receptori, & quod ab hac opinione non est in consulendo, & iudicando recedendum, p. 7. *recent.*

66 Aut titulus est reprobis, prout quando agitur de Usuris, & tunc bona fides non excusat a restitutione fructuum, *Seraph. dec. 106. Beltram. ad Gregor. dec. 74. lit. A.* ubi hoc temperat, nisi Possessor ignoraret factum, ex quo oritur de restituita Juris, ut fuit dictum in *Mantuanæ fructuum*, 31. Januarij 1618. *cotam bon. mem. Vbaldo.*

67 Comperit denique hoc Interdictum Quorum bonorum, contra Fideicommissarium non possidentem legitime, l. i. ff. *quorum bonorum*, *Menoch. de adpisc. remed. 1. n. 53. Rot. dec. 115. n. 1. p. 1. rec. Cavalier. dec. 550. n. 1.*

68 Nec exceptiones requirentes altioris indaginem in hoc iudicio admittuntur, nec ex eis impeditur immissio, *Burat. dec. 386. n. 4.* prout idem de exceptione proveniente ex titulo divisionis tradit idem *Burat. dec. 772. n. 1.*

69 Ad hoc autem ut Fideicommissarius legitime possideat, & per consequens sit legitimus contradicitor, duo copulativè requiruntur quod scilicet possideat sine vitio, & doceat incontinenti de iure suo, *Rot. dec. 115. n. 3. par. 1. recent.* ubi quod hanc opinionem perpetuò tenuit *Rota Greg. 206. n. 6.*

70 Nec dicitur Fideicommissarius possidere sine vitio, quando possessio fuit capta propria auctoritate, non autem de manu heredis prout requiritur, l. i. ff. *quor. bon. Rolan. conf. 71. n. 14. lib. 3. Gregor. d. 109. n. 1.* cum aliis cumulatis per *Rot. dec. 115. n. 3.* ubi ¶ quod hoc procedit etiam, quando restitutio fideicommissi sit ipso Jure, & possessio fuit capta hereditate jacente, *Greg. d. dec. 206. n. 8. & seq.* ubi quod hoc procedit, etiam si possessio sit capta auctore Prætoris, quia hereditas jacenti debuit dari Curatori, *Beltram. ad Greg. d. dec. 206. n. 10.* ubi

71 ¶ quod hoc non procedit, quando fideicommissarius possidebat pro indiviso cum Defuncto, nam potest continuare, nec dicitur vitiosus, etiam respectu totius, prout nec etiam procedit, quando nullus esset hæres, de cuius manu fideicommissarius capere posset.

72 Sed conclusio, quod possessio capta à fideicommissario, ut supra, sit vitiosa, non habet locum, quando fideicommissarius habebat facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, *Rot. d. dec. 115. n. 17. p. 1. rec. Greg. d. dec. 206. num. 7.*

73 Quando fideicommissarius possidet sine vitio, & docet incontinenti de iure suo, tunc si non sint faciendæ detractiones, est legitimus Contradicitor, & potest impedire hæredi immisionem, ut evitetur iuvilis circuitus, *Paris. conf. 53. num. 14. lib. 3.* cum aliis cumulatis per *Beltram. ad Greg. d. dec. 206. n. 12.*

Secus si ab hærede sint faciendæ detractiones, *Castro. in l. fin. nu. 13. C. de edict. Div. Atr. solen. Menoch. de adpisc. remed. 4. n. 638. Gabr. consil. 45. n. 24. lib. 2. Burat. dec. 156. nu. 2. Rota*

d. dec. 115. n. 11. p. 1. & dec. 254. n. 3. p. 4. recent. Greg. dec. 206. n. 8. cum aliis cumulatis ibidem per *Beltram. sub. n. 11.*

74 Sed hoc non procedit, quando detractiones faciendæ sunt valde turbidæ, quæ ob id respiciunt Petitorium, & ad illud rejiciuntur, *Rota apud Post. de Manus. dec. 150. n. 10. & dec. 216. n. 14. iuxta prim. impress. & interim datur fideicommissario manutentio*, *Post. de Manus. observat. 47. n. 9.*

75 Ceterum in hoc summatio possessorio appellatio suspensiva non admittitur, *Oynor. in §. sequens. n. 42. Infr. de Interd. Marat. de ord. lud. p. 4. dist. 7. n. 9.* quod est regulare in omnibus Possessorijs, ut tradit idem *Marat. de ord. lud. 3. par. 6. par. prim. act. 1. nu. 294.* ubi de magis communi *Gravat. ad V. str. in Prax. lib. 7. cap. 3. nu. 38.* ubi de magis communi *March. san. de Commiss. appell. in Salu. & a his poss. 1. §. 1. nu. 12. & n. 28. & nu. 29. & seq. fol. 927. secundum novam impress.*

76 Licet autem Interdictum, Quorum bonorum fuerit adinventum admittat Petitionis hereditatis, ut per *Burat. d. dec. 772. n. 1.* & in multis conveniant, tamen in pluribus discrepant.

77 Nam Primò conveniunt, quia in utroque iudicio veniunt accessiones, seu fructus ex allatis supra, *vers. in hoc iudicio, n. 50.*

Secundò, quia datur solum contra Possidentem pro hærede, vel pro possessore.

Tertiò, quia in utroque iudicio requiritur, quod actor sit hæres.

Quartò, quod Reus possideat, vel dolo defuerit possidere.

Quintò, utrumque est iudicium universale, quod datur aliquando pro rebus particularibus.

Sextò, neutrum datur pro recuperanda re, cuius quis aliàs fuit nactus possessionem, quam postea amisit.

Septimò, utrumque iudicium proponi potest sæpius pro diversarum rerum possessione adipiscenda, latè *Oynor. in §. sequens. nu. 3. & seq. Infr. de Interdict.*

78 Discrepant verò Primò origine, nam petitio hereditatis est de iure civili; Interdictum verò Quorum bonorum est de iure Prætorio introductum.

Secundò, Petitio hereditatis directæ datur hæredi, utilis bonorum possessori; Interdictum verò Quorum bonorum directum datur bonorum possessori, utile hæredi.

Tertiò, Petitio hereditatis est bonæ fidei, Interdictum verò secus.

Quartò, Petitio hereditatis est iudicium Petitorium; Interdictum verò possessorium.

Quintò, in petitione hereditatis datur appellatio ad utrumque effectum, secus in Interdicto.

Sextò, in Petitione hereditatis Actor petit declarari se hæredem, & sibi res hereditarias restitui; in Interdicto verò petit immitti in possessionem earum.

Septimò, in Petitione hereditatis Iudex declarat Actorem hæredem, in interdicto condemnat Reum ad restitutionem possessionis.

Octa.

Octavo, in Petitione hereditatis Actor debet plenè probare se heredem, & bona esse hereditaria, vel saltem possessa, vel decenta à Defuncto: in Interdicto sufficit probatio semiplena, vel præsumptiva.

Nondò, Petitio hereditatis datur pro bonis simpliciter possessis, vel detentis à Defuncto: Interdictum verò pro rebus, quæ in bonis Defuncti tempore mortis fuerunt, sed hæc differentia videtur verbalis, ex allegatis supra vers. 2. requiritur, n. 34. & vers. frequenter, n. 58.

Decimo, Petitio hereditatis datur contra debitores hereditarios: Interdictum verò secus, latè Oynor. in d. s. sequens, nu. 31. & seqq. & latius, n. 38. & seqq. Maran. de ord. iud. p. 4. dist. 7. n. 7. & seqq.

SUMMARIUM, CAP. XI.

- 1 Continuatio tituli ad præcedentes.
- 2 Interdictum Quorum Legatorum quibus, & ad quid competat.
- 3 Agens Interdicto Quorum Legatorum, debet conficere Monitorium.
- 4 Monitorium pro hærede contra Legatarium in Interdicto Quorum Legatorum, & ejus formula.
- 5 Monitorium personaliter est exequendum, & deinde reproduendum in actu.
- 6 Reproductio Monitorij in actu, & ejus formula.
- 7 Negatio Monitorij, & ejus formula.
- 8 Acti & debet verificare Monitorium, etiam si ex adverso non negetur.
- 9 Actor hæres pro verificatione Monitorij in iudicio Quorum Legatorum, probare debet se heredem.
- 10 In termino ad dicendum contra, Reus protestari debet, & quomodo.
- 11 Agens hæres in hoc iudicio probare etiam debet, rem ab eo petitam fuisse hereditariam, & Ream illam occupasse propriâ auctoritate, ac adhuc occupare, vel dolo desisse possidere.
- 12 Interdictum Quorum Legatorum, non competit heredi, nisi docto de interesse ratione Falcidia detrahenda.
- 13 Reus in hoc iudicio potest opponere, & probare exceptiones, quas habet per legitimam probationem generatam.
- 14 In Interdicto Quorum Legatorum, potest suspendi Petitorium, & ad quid.
- 15 Citatio ad libellandum in termino substantiali in Interdicto Quorum Legatorum, & ejus formula, & processus.
- 16 Citatio ad articulandum in termino substantiali in iudicio Quorum Legatorum, & ejus formula, & processus.
- 17 Citatio ad videndum reintegrari, & loco sententia reintegrari Monitorium, & immitti, & ejus formula, & processus.
- 18 Citatio ad videndum reintegrari, & ad Sententiam, & ejus formula, & processus.
- 19 Cedula Sententia pro hærede in Interdicto Quorum Legatorum, & ejus formula.
- 20 Causa ad favorem heredi in hoc iudicio expedita, nisi aliud obstat, potest expediti mandatum de immitrendo.
- 21 Mandatum de immitrendo in Interdicto Quorum

Legatorum, & ejus formula.

- 22 Reus appellare volens in Interdicto Quorum Legatorum, debet adire plenam Signaturam, servatam servandam.
- 23 Interpositio appellationis coram Iudice à quo, & ejus formula, & responsio Iudicis.
- 24 Cedula appellationis interposita, seu interponenda coram Iudice à quo, & ejus formula.
- 25 Commissio pro Reo in plena Signatura proponenda in Interdicto Quorum Legatorum, & ejus formula.
- 26 Signatura quomodo rescribat in causa appellationis à Legatario interposita in Interdicto Quorum Legatorum.
- 27 Si est locus executioni in hoc iudicio, proceditur ad immisionem, de qua conficitur ab Actuario instrumentum.
- 28 Legatarius pro Legato potest agere contra heredem viâ executivâ, vel summariâ.
- 29 Legatarius pro pecunia legata agere volens executivè contra heredem, quomodo agere, & quid probare debeat.
- 30 Legatarius agere volens executivè pro mobilibus, vel semoveniibus Legatis, debet, docto de Legato, servatam servandam, personam legitimare.
- 31 Citatio contra heredem ad consignandum mobilia legata, & ejus formula, & processus.
- 32 Citatio ad videndum relaxari Mandatum alias decretum pro Legato mobilium, & ejus formula, & processus.
- 33 Hæres citatus potest deducere & probare suas exceptiones, si quas habet contra Legatarium, alias expeditur Mandatum executivum.
- 34 Mandatum pro Legato mobilium, vel semoveniunt expeditur prout in formula, quæ datur.
- 35 Citatio ad consignandum mobilia legata in executione capta, & ejus formula, & processus.
- 36 Mandatum de consignando mobilia, vel semoveniunt legata in executione capta, & ejus formula.
- 37 Executor præ dicto mandato, consignat Legatario mobilia legata in executione capta, & Actuarius de hoc conficit Instrumentum.
- 38 Si executor non inveniat bona mobilia legata, quomodo procedendum, & quid agendum.
- 39 Exequatur contra personam, & bona propria heredis non docenti de legitimo inventario, seu rationem non reddenti, & ejus formula.
- 40 Si valor mobilium legatorum non apparet ex publicis documentis, & ad mobilia non reperiuntur, potest probari per testes, sed à Decreto liquidationis dabitur appellatio.
- 41 Mobilibus legatis non repertis, si contingat executi mandatum contra personam heredis, non est opus liquidatione valoris, & ob id causa non est appellabilis.
- 42 Si mandatum non potest executi contra personam heredis, quia habet in bonis, an, & quando, ad tollendam ei viam appellationis possit contra eum agi ad exhibendam, vel alio iudicio, & n. 43.
- 43 Citatio ad tradendum mobilia legata alias videndum gravari, & ejus formula, & processus.
- 44 Contra non tradentem mobilia legata, expeditur mandatum pro gravamine, & proceditur ad illius executionem, & substitutionem, donec ille radio affectus pareas.